

هفتاد، یعنی کوی طلاب مشهد، حوادث اسلامشهر و تحولات مربوط به استان شدن قزوین به شدت فقدان روایت وجود دارد و هرچه روایت یافته می‌شود بیرونی و مربوط به رسانه‌های معاند است. دولت وقت نیز با توجه به وجود نظارت رسانه‌ای آن دوران، ضرورتی بر توضیح و تبیین نمی‌دانست، اما آیا امروز این منظر روایی از سوی دولت ممکن است؟!

● منظر سستی در امنیت

برخی تصمیم‌گیران در حوزه امنیت کشور تصویری کهنه از رسانه و تحولات دارند و از سویی معتقدند که می‌توان اتفاقات را ناگفته گذاشت و از سویی دیگر، می‌اندیشند با روایتی مبهم و کلی می‌توان به مخاطب پاسخ گفت. باید پذیرفت که متأسفانه و به هر دلیل از جمله نفوذ و ضعف حفظ اسرار و گسترش امکانات رسانه‌ای دیگر نمی‌توان محافظه‌کارانه از پنهان کردن بسیاری تحولات سخن گفت و باید روایتی را برای این دست تحولات در دست داشت که نه غافلگیر شد و نه مجبور به خلاف‌گویی!

● خبرزدگی

روایت خبر نیست؛ زیرا خبر امری توصیفی و در بسیاری موارد جسمی فاقد روح تحلیل است که روایت بدان جان خواهد داد، باید خبر را در قالب روایت‌ها جان داد؛ درحالی‌که انبوه اخبار، کاریست روایت را ندارند.

نظم سیاسی برای  
ارتباط با مردم  
و فراهم آوردن  
آگاهی، حضور،  
مسئولیت‌پذیری  
و کنش متقابل  
جمهور به روشی  
فراگیر، کارآمد  
و مؤثر نیاز دارد،  
روشی که از کلیشه،  
تحکم، رسمیت  
آزاردهنده و  
مغلق‌گویی فاصله  
داشته باشد.

